

Касцёл яднае звычайных людзей, якія сустракаюць надзвычайнага Бога, дзякуючы чаму іх жыццё змяняецца і развіваецца. З'яўляючыся прыкладам адзін для аднаго, мы паказваем дух Хрыстовай праўды.

Я натрапіў на пэўнае анкетаванне, якое датычыла духоўнай сферы. З яго бачна, што людзі не гавораць, што не вераць у Бога. Аднак, калі ў іх пытаюцца пра іх месца ў Касцёле, яны даюць адмоўны адказ. Аўтары гэтага анкетавання тлумачаць такія вынікі тым, што людзі вельмі аддалены ад таямніцы Касцёла. Анкетаванне было праведзена ў Еўропе.

На падставе гэтых даследаванняў можна, на-прыклад, стварыць мадэль рэчаіснасці рэлігійнага жыцця ў Еўропе: Хрыстос – так, Касцёл – не. Па-мойму, такая рэчаіснасць сёння ўжо нікога не здзівіць, да таго ж, мы спрабуем штосьці змяніць у сваім жыцці, каб знайсці сваё месца ў Касцёле. Шмат на гэтую тэму гаворыць папа Бенедыкт XVI. Мы неаднойчы чулі пра гэта таксама і ў нашых святынях. Падсумоўваючы 2011 год у Касцёле, Бенедыкт XVI зазначыў: “Коранем крызісу Касцёла ў Еўропе з’яўляецца крызіс веры. Калі мы не знойдзем адказаў, калі вера ізноў не набудзе жыццёвасці, становячыся глыбокім перакананнем і сапраўднай моцай, дзякуючы сустрэчы з Езусам Хрыстом, усе іншыя рэформы застануцца безвыніковымі”. † Ніхто з нас не выбірае месца свайго нараджэння і эпохі зямнога вандравання. Нельга сёння пастаянна сцвярджаць, што гэты час такі, які ёсць, а трэба ў чарговы раз усвядоміць, што гэта мы прымаем удзел у гэтай зямной рэчаіснасці, памятаючы пра моцныя карані хрысціянскай веры на нашых землях. Сучасны чалавек надалей знаходзіцца ў гэтым жывым Касцёле, і прыналежнасць да Касцёла павінна стаць вялікім скарбам для кожнага з нас. Мы забываемся пра тое, што Касцёл вучыць нас не толькі рэлігійнай медытацыі, але перш за ўсё, жыццю.

Вернікі Касцёла Беларусі павінны больш прыслухоўвацца да голасу Касцёла, які з’яўляецца маніфестацыяй Бога на зямлі. Кожны з нас мае шанс прадставіць іншым поўны веры і любові Касцёл, які паказвае, што Божае слова можа мець рэальны ўплыў на жыццё чалавека. Трэба памятаць, што ў Касцёле ёсць месца для кожнага чалавека, незалежна ад узросту, адукацыі ці зацікаўленасці. Касцёл яднае звычайных людзей, якія сустракаюць надзвычайнага Бога, дзякуючы чаму іх жыццё змяняецца і развіваецца.

З'яўляючыся прыкладам адзін для аднаго, мы паказваем дух Хрыстовай праўды. Быць побач з Богам – значыць, быць у Касцёле, і менавіта гэта з'яўляецца спосабам, які для многіх з нас можа быць новым спосабам вызнаваць веру ў Бога. Удзел у жыцці і місіі Касцёла адбываецца на працягу ўсяго жыцця верніка. Знаходзячыся ў служэнні Касцёлу і разважаючы Божае слова, мы накіроўваем свае думкі і імкненні ў Божае Валадарства.

Нам не можа надакучыць быць хрысціянамі. Як нас вучыць Папа, вера і Касцёл з'яўляюцца лекамі ад гэтай нуды. Голас Хрыста аднаўляе ў нас радасць ад таго, што мы хрысціяне, а таксама нараджае ў сэрцах живую веру. Толькі праз веру чалавек можа сустрэць у Касцёле живога Бога. Павінны вярнуцца тыя часы, калі голас Касцёла слухалі. Мы самі павінны больш слухаць голас Касцёла.

Сучаснае пакаленне людзей перажывае новае пазнанне живога Касцёла. Гэта атмасфера прыязнасці і ўзаемнай павагі, праўдалюбства і супольнай адказнасці за Касцёл. Касцёл становіцца для ўсіх адчненым домам, выходзячы з якога, мы становімся апосталамі Касцёла. Як Касцёл мы павінны зрабіць усё, каб кожны жыхар нашай зямлі дайшоў да пазнання адзінага Збаўцы. Перад намі вялікі Год веры, які прынясе нам шмат прыгожых і бласлаўлёных перажыванняў новай евангелізацыі.